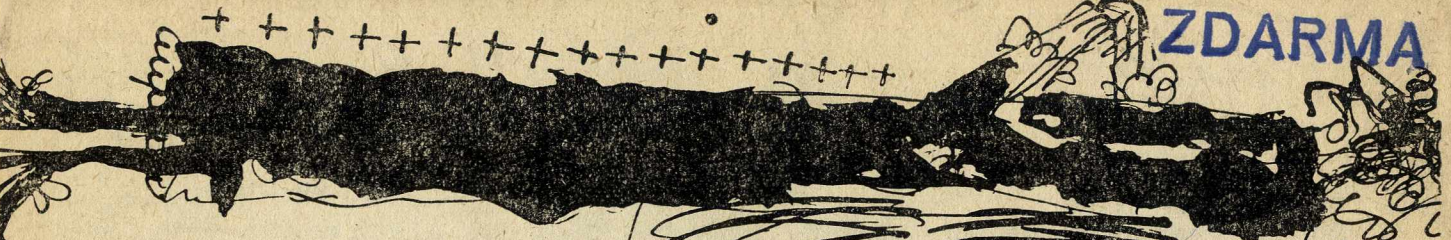
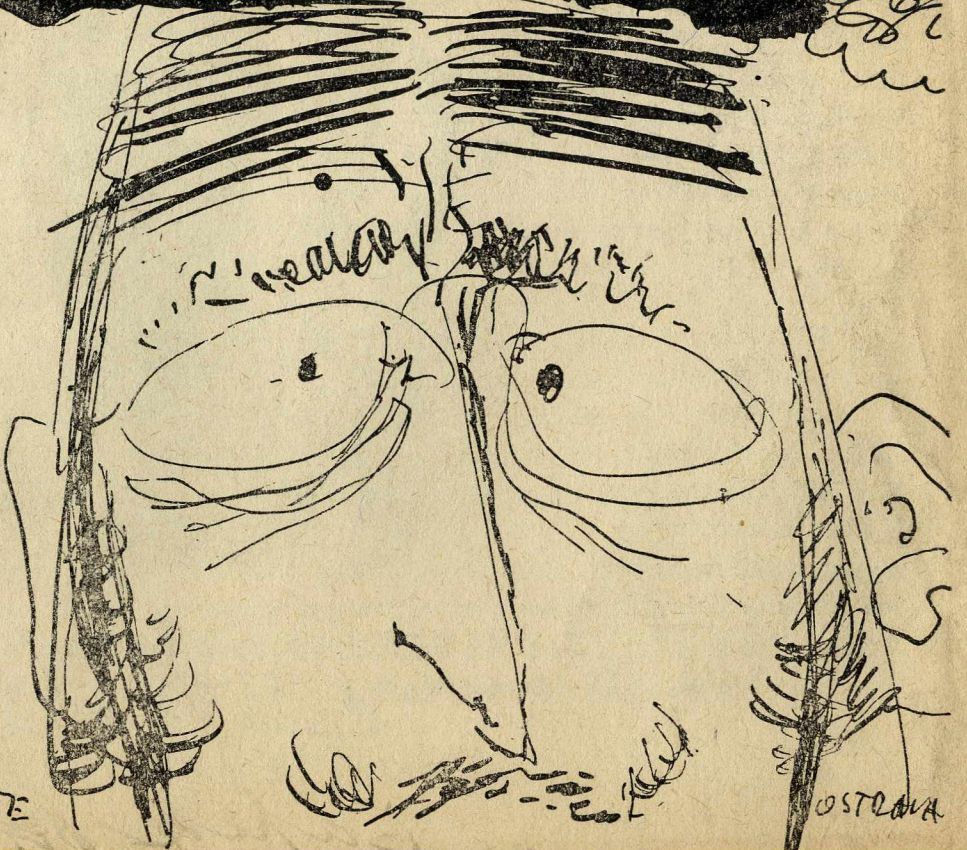

ZDARMA

curt gretz

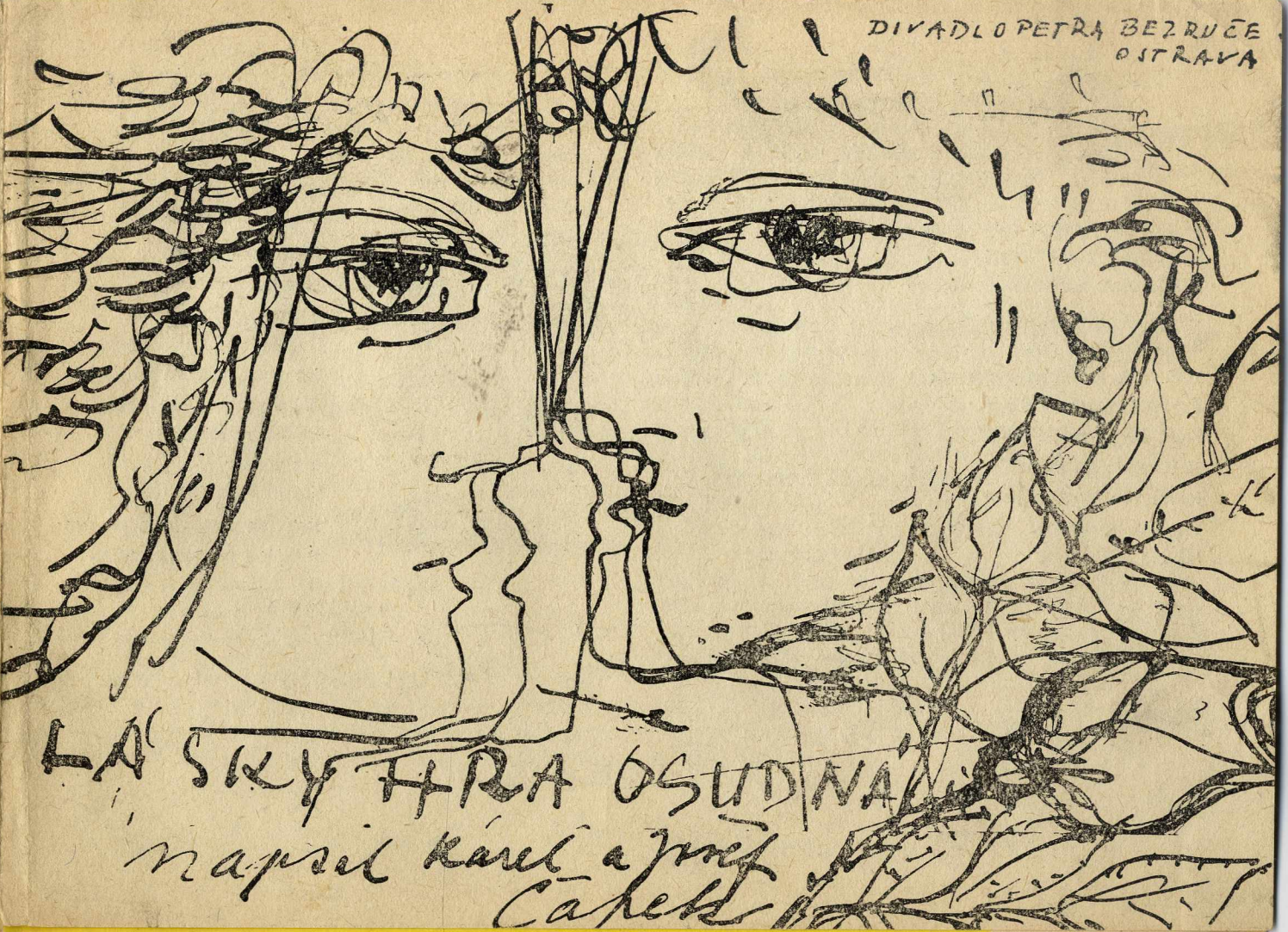
NEBOŽKA
TETA

DIVADLO PETRA BEZRUČE

OSTRAVA

DIVADLO PETRA BEZRUČE
OSTRAVA

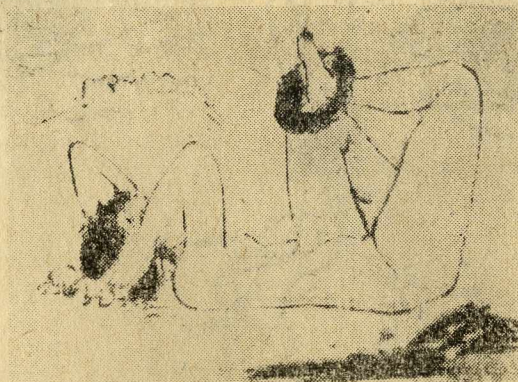

LAŠKY HRÁ OSUDNĚ

napsal Karel a Josef
Čapek

Jin' suchy' : Píseň o rose

Já zpívám píseň o rose
Která se v trávě třpytí
Nikdo však na ni není zvědavý
Na první pohled zdálo se
Že posluchače chytí
Teď však to vidím víc a víc
Že rosa nikoho neřaví
Snad že je příliš čistá
Nebo snad že studí
Jedna věc je však jistá
Píseň o ní nudí
Myslel jsem totiž

V tom je ta potíž
Že trocha poezie
Nikoho nezabije
A proto píseň o rose
Začal jsem tady zpívat
Na první pohled zdálo se
Že, chytí
Co už se stalo
Stalo se
Můžete klidně zívát
Rosa se přesto den co den
Po ránu na louce zatřpytí

Franz Josef Tichý
Střezek

Po premiéře zůstává autor v naprosté nejistotě, propadl-li na celé čáře nebo měl-li obrovský úspěch. Nu ano, byl vyvoláván; ale snad si publikum jen dělalo legraci, nebo ho litovali či co... S úzkostí a pln podezření zkoumá autor pohledy i slova svých známých.

„To máte radost, že?“
„Já bych trochu seškrtnal první akt.“
„Ale hezky vám to zahráli.“
„To vám gratuluju.“
„Snad by se mohl zkrátit třetí akt.“
„Ale měli to sehrát jinak“
„Já bych udělal jiný konec.“
„Klára byla prostě nemožná.“
„Nejlepší byl konec.“
„Jen druhý akt se trochu táhne.“
„No, můžete být spokojen.“
„Já vám to srdečně přeju.“

Autor se potácí ve tmě nejistot: Byl to úspěch nebo ne? A nazítří si skoupí všechny noviny, aby se dověděl aspoň z hlasů kritiky, jak to vlastně dopadlo. Nuže, dozví se z novin toto:

Karel Čapek : Po premiéře

Že jeho kus měl nějaký děj, ale každý kritik vypravuje nějaký jiný.

Že jeho hra 1. měla úspěch, 2. byla přijata vlažně, 3. část publika syčela, 4. úspěch byl srdečný a zasloužený.

Že režie 1. neměla co dělat, 2. činila, co mohla, 3. nebyla dosti pozorná a 4. byla pečlivá.

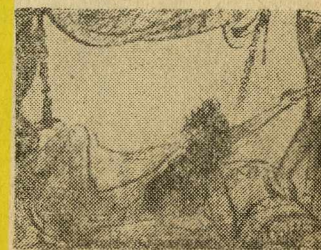
Že hráno bylo 1. svěže, 2. vlekle, 3. s nadšením, 4. herci neuměli role a 5. přispěli k úspěchu hry.

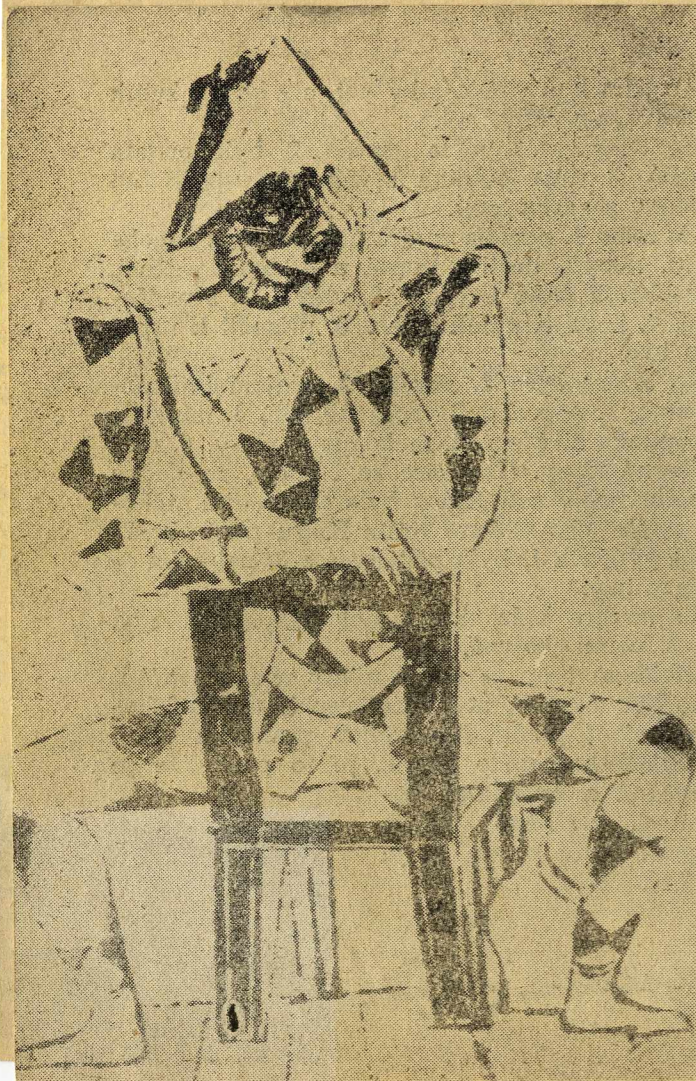
Že Klára byla 1. skvělá, 2. zřejmě indisponována, 3. nepochopila správně roli, 4. naplnila ji vroucím životem, 5. měla plavé vlasy, 6. měla černé vlasy. (Dokonce se i dočte, že slečna Jarolímová v roli Kláry byla znamenitá, ačkoli podle jeho vědomí hrála Kláru paní Nová.)

Že výprava 1. byla přiléhavá a 2. neškodila se k rázu hry.

Že souhra byla sice 1. dokonalá jako vždy, ale 2. velmi chatrná.

Následkem toho se autor nikdy nedoví, měl-li jeho kus úspěch; ani počet reprís nic nedokazuje, neboť podle divadelních pranostik platí, že má-li hra málo reprís, je to proto, že je nemožná a propadla; dosáhne-li velkého počtu repríz, je to proto, že je to kýč.

CURT GOETZ:

Nebožka teta

Poučná příhoda.

Překlad: Evžen a Evžen Drmolovi

Prof. Traugott Heřman Nögler	Luděk Eliáš
Marianna, jeho žena	Štěpánka Ranošová
Truda	Nina Divišková
Parsifal	Bohuslav Čvančara
Tertius	M. Eliáš — L. Michalák
Elsa	Jiřina Třebická
Uršula	M. Třebická — M. Eliášová
Sextus	Petr Koutný
Lohengrin	Jan Koutný
Ultima	M. Seidlerová — V. Čvančarová
Pastor Riesling	Jiří Čeporan
Jindřich Krafft	Rostislav Volf
Marta, služebná	Blanka Meierová

Režie: Evžen Němec — Výprava: Luboš Hruža — Hudba: Petr Mandel

Představení řídí Marie Minská — Text sleduje Marie Pohludková

Technicky spolupracují: Stavby: V. Plachý s kol. — Světla: B. Němeček s kol. — Dekorace: M. Rybář s kol.
Vlasy: M. Kuchařová s kol. — Kostýmy: B. Šmetanová s kol. — Rekvizity: B. Hubená

PREMIÉRA 18. ledna 1963

Program připravila Zdenka Charvátová — Výtvarník Otakar Schindler — Kresby uvnitř programu F. Tichý —
Typografická spolupráce Rudolf Mikeska — Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., závod Ostrava, prov. 22.
T 11 — 31035 Hollarova 14. — Cena Kčs 1,50

BRATŘI ČAPKOVÉ:

Lásky hra osudná

Prolog	Adolf Minský
Gilles, lyrik	Bohuslav Čvančara
Trivalin, epik	Jan Kačer
Scaramouche, komik	Rostislav Volf
Dottore, skeptik	Jiří Čeporan
Brighella, intrikán	Luděk Eliáš
Isabella, kráska	Nina Divišková
Zerbine, kuplířka	Štěpánka Ranošová

Kurt Tucholsky: Rodina

Rodina (familia domestica communis, rodina obecná domácí) žije ve střední Evropě většinou divoce a v tomto stavu pravidelně setrvává. Je sdružením mnoha lidí různého pohlaví, kteří pokládají za svoje hlavní poslání strkat nosy do tvých záležitostí. Rodina dosahující většího objemu se jmenuje příbuzenstvo. Většinou se rodina pohybuje v nehezkých shlucích a při revolucích by byla ve stálém nebezpečí,

že bude zastřelena, protože se zásadně a nikdy nerozejde. Většinou je rodina sama sobě odporná. Příslušnost k ní podporuje hojně rozšířený chorobný úkaz: všichni její členové mají trvale někomu něco za zlé.

Rodina ví o sobě všechno: kdy měl Karlík spalničky, jak je Inge spokojena se švadlenou, kdy si vezme Erna toho elektrotechnika a že Jenny po poslední hádce se svým mužem teď už definitivně u něho zůstane. Takové zprávy se rozšiřují vždycky dopoledne mezi jedenáctou a dvanáctou hodinou pomocí telefonu. Rodina ví všechno, ale zásadně to neschvaluje. Jiné divoké kmeny žijí spolu buď v nepřátelství, nebo kouří cigáro míru; rodina dovede oboje zároveň.

Rodina je exkluzivní. Je jí známo, co provádí nejmladší synovec ve volných chvílích, ale běda, kdyby ho napadlo oženit se s cizí ženskou! Dvacet lorňonů by se zamířilo na tu nešťastnou oběť, čtyřicet očí by se zkoumavě přimhouřilo, dvacet nosů by nedůvěřivě čenichalo: „Co je to zač? Je hodna takové cti?“ Z druhé strany je to také tak. V těchto případech jsou obě strany hluboce proniknuty přesvědčením, že sestoupily hluboko pod svoji úroveň.

Jaroslav Seifert

Všední dny tak jak jdou
Za sebou po řadě
Pusté a prázdné jsou
V nejlepším případě
Pusté a prázdné jsou
Jako vy v neděli
Stejně tak tupě jdou
Abyste věděli

Ve tváři nosíte
Grimasu sváteční
A přitom nevíte
Že jste tak zbyteční
Zbyteční jako ten
Výraz váš znuděný
Kdybych tak mohl jen
Hodit vás do Seiny

Písni o neděli

A za vámi taky
Vaši neděli
Prázdnou neděli
Pustou neděli

Pustou
Nudnou
Šedou
Bludnou
Prázdnou
Pitomou
Rozumíte
Pitomou pitomou pitomou
Neděli...

František Tichý
Capriccio